

B. Z.
 N° 281.-

— Heer,

Met verwijzing
 naar U. E. missive van
 17 Febr. jl., I^{de} Afd. N° 1742
⁴⁵
 heb ik de eer Haan hiemereind
 in originali te doen toe-
 komen, na daarvan ten
 behoeve van het Gerantschaps
 archief afschrift te hebben
 genomen. Het onder dagte-
 kening van 12 deser, ~~gestaan~~
 bij mij ingekomen ant-
 woord der Britsche Regee-
 ring op de jongste onzerzijds
 gedane tegenwoordstellen in
 zake het met Engeland
 te sluiten nieuw nitle-
 veringsverdrag.

De meeste thans nog
 voorgestelde wijzigingen en
 aanvullingen zijn duidelijk
 en behoeven geene nadere
 uiteenzetting. Doch aangaande
 de laatste zinbode van Lord
 Salisbury's missive is het wel-
 licht niet ondienstig hierbij
 aan te stippen, dat door de
 woorden „Section II of the Vether-
 land Code as to foreigners”, bedoeld
 wordt Art. 11 onzer Witleverings-
 Wet van 6 April 1875.

Dat art. 11 schrijft
 voor dat bij de aanvraag tot
 witlevering door de vreemde
 Regeering gedaan, moet worden
 overgelegd hetzij het vonnis
 van veroordeeling, hetzij het

Zie
 172

voornis van in
beschuldiging stelling en
eene daarmede gelijk te stellen
akte, in den vreemden staat
gebruikelijk, en als zoodanig
in het verdrag aangewezen

In Engeland nu, waar
~~niemand niet bij verstek~~ ^{geen}
in staat van beschuldiging ^{kan}
^{stelling bij verstek bestaat}
~~gesteld worden~~, is de eenigste
daarmede ^(te ver)gelijk te stellen
akte, de "warrant of arrest"
en ten einde die als zoodanig
in het verdrag aan te wijzen,
stelt Lord Salisbury voor
in Art. XIII 2 (a) achter, a
"warrant of arrest" te voegen
"which by the law of the
" British Dominions is the
" only document which is
" granted when it is adjudged
" upon evidence taken on
" oath that the accused ought
" to be taken into custody."

Gelief, enz.

E